

Událostí kulturního významu pro celý svět a dějinným mezníkem pro mezinárodní jazyk je přijetí resoluce o esperantu Uneskem v Montevideu dne 10. 12. 1954. Tímto uznáním vyvrcholily všechny předcházející práce vykonané na různých místech UEA a CED (Ústředím pro badání a dokumentaci), které i samy o sobě by přinesly nové úspěchy esperantu. Tímto uznáním bylo upevněno a posíleno naše hnutí a vzrostlo ve vážnosti v oficiálních kruzích i širokých vrstvách. Tohoto úspěchu bylo dosaženo za velmi těžkých a nepříznivých okolností, proto tím větší je vítězství. Přiblížili jsme se více ke konečnému cíli: k všeobecnému zavedení esperanta do škol. Na tomto novém podkladě je možno rozvinouti činnost ve všech směrech. Záleží na nás, na naší vůli a umění jak využítí tohoto výsledku.

Esperanto v rozhlase v roce 1954. Celkem bylo v uplynulém roce vysíláno 1014 pořadů v esperantu z 20 stanic. Ve srovnání s rokem 1953 je to o pět stanic a 160 pořadů více.

V Ženevě žije množství cizích příslušníků. Jsou to diplomaté, konsulové, členové různých legací, vyslanectví, konsulátů a p. Jejich děti navštěvují Mezinárodní školu Grande Boissière. V této proslulé škole vede kurs esperanta Ralph Harry, generální konsul Austrálie, pro žactvo z 24 národů. Krátce před tím tam přednášel o esperantu univ. prof. Dr. E. Privat.

Čestnou záštitu nad 40. jubilejním světovým sjezdem esperantistů, který se koná tohoto roku v Bologni, převzal prezident italské republiky Dr. Luigi Einaudi.

Doksy. Ve dnech 24. 7. - 6. 8. 1955 budou uspořádány v Doksech již po deváté Letní kursy esperanta. Zájemci pište na adresu: Václav Špůr, Spořitelna, Doksy.

--- Koncertní večer Klubu esperantistů v Brně na paměť autora esperanta Dr. L. Zamenhafa koná se v úterý dne 12. 4. 1955 v Zrcadlovém sále hotelu Slovan /Passage/. Začátek přesně o 20. hodině. Vzhledem k bohatému programu prosíme o dochvilnost.

Spartakiáda. Je možnost pozvati zahraniční esperantisty k návštěvě naší země. Upozorněte své zahraniční přátele a pozvěte je. Zájemci nechtě se obrátí do 30. 4. 1955 na československou legaci své země o podrobnosti o možnostech navštívit Spartakiádu.

Ve třech etapách budou vedeny kursy esperanta ve volné přírodě pro mládež u Vranovské přehrady, od 3. 7. do 13. 8. 1955. Každý kurs bude pro 40 zájemců a bydlení bude ve stanech.

JV

Brno en Saharo. Ĉu iam venis al vi ideo, ke B r n o povus ekzisti ankaŭ en la Afrika dezertego Saharo? Certe ne. Kaj tamen ĝi ekzistas. Antonín Fialka mencias ĝin en sia tre interesa vojaĝlibro PŘES DEVATERY HORY (TRANS NAŬ MONTAROJN) sur paĝo 275. Rakontante pri surstrata prezentado de migrantaj kantistoj kaj dancistoj en Tunizio, li skribas: "Ili kantis raŭkvoĉe monotonan kanton, ĉirkaŭturniĝante kiel ursoj: "Mabaruka haj, ja M'hám'd haj, Mabaruka haj, Brno uje haj --" Nin kompreneble interesis en la

kanto tiu Brno. Montriĝis, ke ie, profunde en Saharo situas urbeto samnoma kaj uje Brno estas ĝia loĝanto, Brnano.

J. Mařík.

Všímejte si našich pořadů a navštěvujte naše úterní schůze!
Q 35557

Monata spegula.

La kvin martaj mardoj alportis denove multon interesan al la fidelaj klubanoj, kiuj venadas en la kunvenojn kaj ne restas sub pli malpli gravaj pretekstoj hejme aŭ ne vizitas alian amuzejon.

La unuan de marto parolis en nia klubo nia honora membro prof. Th. Kilian el Třebíč. Per spritaj kaj elokventaj vortoj li prezentis al la aŭskultantoj siajn abundajn travivaĵojn kiel kaptito dum la unua mondmilito en Rusujo. El barakaro por kaptitoj en Darnica ni migris kun la rakontanto ĝis Siberio, travivadis gajajn kaj seriozajn momentojn. Interesis nin precipe la esperantistiga vivo en Siberio. Longa aplaŭdo rekompencis la atentostreĉan preĝejon.

La poezia vespero de la junularo "Praha kaj jarcentoj" estis artisma ĝuo por ĉiuj - bedaŭrinde tro malmultaj por tia valora programo - ĉeestantoj. En la frunto de nia klubejo formis la 13 gejunuloj plaĉan duonrondon kaj sinsekve kaj ĥore parolante prezentis la fragmentojn el historio de Prago. En traduko de Drahomíra Chlubnová, kiu ankaŭ elektis la temon, la junaj recitis el Malnovaj Ĉeĥaj Mitoj de Alois Jirásek, el Majstro Kampanus de Zikmund Winter, el verko de Jan Neruda pri la incendio de la Nacia Teatro, kaj fine prezentis la belegan Kronplekton da Sonetoj de Jaroslav Seifert, kiun tiucele tradukis Jiří Kořínek. Pri la sukceso de tiu ĉi bela vespero havas meriton ĉiuj niaj viglaj kaj talentitaj gejunuloj kaj aparte la sindonaj gvidantoj Draha Chlubnová, Marta Lorkavá kaj Jan Werner. Entuziasma aplaŭdo estis meritita rekompenco por la bona laboro. Plaĉajn programojn kun silueto de Praga kastelo prizorgis la lertaj manoj de s-anino Fojtíková.

Kun la natursciencisto ĉirkaŭ la mondon; kun lumbildoj kaj muziko, jen estis titolo de la mard2 vespero la 15an de marto, en kiu al ni prezentis kreojn de naturo kaj de la belartoj el la tuta mondo s-ano prof. Inĝ. Dro Jaromír Šikula, dum lia ĉarma edzino deklamis poemojn el Parnaso de Popoloj de A. Grabowski. La prezenton buntigis la gramodiskoj de s-ano Kořínek, kiuj nin image kondukis tra la tuta mondo, dum s-ano Dro Šikula per epidiaskopo projekciis la belajn bildojn akompane al siaj vortoj aŭ versoj de s-anino Jarmila Šikulová. Aplauĉdo esprimis kontenton de ĉiuj.

En pli ol unuhora oratorajo prezentis al ni vivon kaj verkon de Michelangelo Buonarotti s-ano Jan Werner. Per lia prelego ni estis fascinitaj. Prezenti tian paroladon en tia riĉega moderna kaj modela Esperanto preskaŭ parkere estas granda talentejo, kiun ni ĉiuj admiris, kaj fierus pri ĝi certe aŭtoro de Retoriko. Neĉesanta aplaŭdo diris pli ol povas miaj vortoj. Multon perdis, kiuj ne ĉeestis!

Kaj lastan mardon martan rimarkindigis per sia prelego pri Lingva divido de la homaro Josef Cink. Lia popularscienca prelego kun multaj montroj el ekzotikaj lingvoj kaj el lingvoj ĉina kaj japana kaj ties skribmanieroj montris, kiel profunde la preleganto okupiĝis pri la temo kaj tial li ankaŭ sciis kateni ĉies atenton ĝis la fino kun aplaŭda aprezo de lia serioza laboro. JK

Jiří K:ořinek.

L a ŭ M a t e o 13,15

Per oreloj aŭsskultante ni ne komprenos,
per okuloj rigardante ni vane penos,
se la senton perdis koro nia,
surdos la orel' al voĉo Di'
kaj fermetos ni okulojn spite
antaŭ ver' kuŝonta nevidite,

por ke ni ne devu aŭdi
kaj kun kor' komprena laŭdi
Tiun, kiu nin kuracus,
kiu nin konverti gracus.